SM024:00/2012

Asehistorian Liitto ry. Suomessa toimivien asehistoriallisten yhdistysten keskusjärjestö
LAUSUNTO **SM024:00/2012** 30 10 2013

SISÄASIAINMINISTERIÖ
30. 10. 2013
INRIKESMINISTERIET

Sisäasiainministeriö
Poliisiosasto

Viite Lausuntopyyntö SM024:00/2012 / 5.9.2013

Asia Lausuntopyyntö hallituksen esitys luonnoksesta ampumaratalaiksi sekä ampuma-aselain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamiseksi

Asehistorian Liitto ry (AHL) kiittää mahdollisuudesta antaa lausuntonsa luonnoksesta ampumaratalaiksi sekä ampuma-aselain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamiseksi.
Keskitymme lausunnossamme lähinnä asekeräilijöitä koskeviin seikkoihin.

Koska järjestöt ovat itse olleet mukana esitysten tekemisessä, on tilanne nyt toinen verrattuna aiempiin lakimuutostapahtumiin. Olemme tässä asiassa muiden järjestöjen kanssa samaa mieltä ampumaratalain saamisen tarpeellisuudesta. Kannattaa muistaa myös edellisen Eduskunnan hallintovaliokunnan kannanotto koskien ampumarataverkkoa Suomessa. Vastaavanlaisen yhteistyön lainvalmistelussa pitäisi jatkua tulevaisuudessakin.

Hallituksen esityksen lausunnolla olevan ehdotuksen tarkoituksena on edistää turvallista ampumaharrastusta korvaamalla senaatin 21.11.1915 antama asetus ampumaratojen laittamisesta ja kunnossapidosta uudella ampumaratalailla. Lisäksi ehdotuksen pitäisi parantaa aseturvallisuutta. Perustettaessa uusia ampumakeskuksia ja -ratoja on kaavoituksella ensiarvoisen tärkeä rooli. Ampumaratatoiminnan perusteet luodaan lähtökohtaisesti kaavoituksella. Kaavoitus tulee laatia siten, että ampumaurheilun toimintaedellytykset turvataan ympäristöä kunnioittaen ja naapuruushaittoja aiheuttamatta. Kaavoituksessa tulisi välttää sijoittumista etukäteen arvioiden riskialttiille alueelle, kuten pohjavesialueelle. Kaavoituksessa tehdyt virheet kertaantuvat myöhemmissä ympäristölupaprosesseissa tavalla, joihin ei enää siinä vaiheessa voida kaikkia osapuolia tyydyttävästi vastata.

Ampumaradalle tulee vahvistettavaksi järjestyssääntö. Sen lisäksi radalle nimetään ratavastaava, jonka tehtävänä on valvoa, että rata on turvallinen ja että radalla noudatetaan järjestyssääntöä ja lupaehtoja. Ratavastaavalla on oikeus tarkastaa ampumaradan käyttäjän oikeus ampua ampumaradalla. Ammunnan johtajalla on samat oikeudet. Radalle on pääsy vain niillä henkilöillä, joille radan omistaja on antanut kulkuoikeuden. Ampumarata on käytännössä aina yksityisen omistama ja rakentama rakennelma. Erittäin harva rata Suomessa on kunnallinen.

Tuleeko ratavastaavan ilmoittamisesta mahdollisesti maksuperustelain mukainen kirjausmaksu. Pitäisikö ampumaratavastaavia kouluttaa? Tällaiselle on ilmeisesti tarvetta, mutta nyt pitää huolehtia siitä, että se, toisin kuin ampuma-ase kouluttajan koulutus, on maksutonta.

Vähäisen ampumaradan perustamisesta tehtäisiin vain ilmoitus Poliisihallitukselle, joka voisi kuitenkin asettaa radan pitämiselle ehtoja. Asehistorian Liitto haluaa varmistaa, että kaikkien ampumarata luokkien lupaprosessit olivat mahdollisimman joustavia eikä lupahinnoittelusta saa tulla raskasta ja kallista. Ratoja hallinnoivat seurat toimivat vapaaehtoispohjalta ja niiden sekä ratojen toimintaa muutenkin säätelee useat eri lait ja niiden aiheuttamat toimenpiteet (mm. ympäristölupa ja sen velvoitteet) ovat jo entuudestaan monimutkaisia ja kalliita.

AHL pitää hyvänä lakiluonnoksessa esitettyä määritelmää tehokas ilma-ase

Aseiden säilytykseen emme ota kantaa. Säilytyksen perusteet pitää tietysti kirjata lakiin. Toivottavasti tuo muutamille mieluisa aseiden keskitetyn säilytyksen esitys ei putkahda enää esille. Toteamme, että asekeräilijöillä ja muillakin vakavahenkisillä harrastajilla esityksen tasoinen aseiden säilytys on jo kauan ollut arkipäivää.

Esitämme kuitenkin, että siinä vaiheessa, kun ampuma-aselakia muutetaan, samalla selkeytettäisiin lakia asekeräilyn osalta ja jaettaisiin keräily aktiiviseen eli yksityishenkilön ja passiiviseen eli museossa (vast.) pitämiseen. Tästä on aiheutunut paljon sekaannuksia nykyisen lain voimassaolon aikana mm. antamalla aktiivisille asekeräilijöille perusteettomia ampumakieltoja. Toinen korjattava seikka on laissa erikseen määritellyn taskuaseen käyttö. Kyseisellä asetyypilläkin voi ampua ja se on yhtenä luokkana mm. Asehistorian Liiton mestaruuskilpailuissa. Näiden seikkojen korjaaminen säästäisi varmasti aikaa ja resursseja aikaisemmin aloitetulta ampuma-aselupakäytäntöjen yhtenäistämistyöltä. Tässä työssä kannattaisi hyödyntää sidosryhmiä ampumaharrastusfoorumin ja ampuma-aselautakunnan kautta.

Toivomme, että lausunnostamme on teille hyötyä, ja että se otetaan huomioon esitystä laadittaessa. Annamme mielellämme myös lisätietoja sekä perusteluja asekeräilyä koskeviin näkökohtiin.

Asehistorian Liitto ry

Raimo Suominen
Asehistorian Liitto ry. puheenjohtaja